

Hol volt, hol nem volt, élt egyszer egy nagyon szegény asszony és annak volt egy szegény fia. A szegénységet ne úgy értsétek, hogy földön aludtak, vagy ilyesmi. Inkább csak hogy egy szobakonyhás lakásban tengették életüket.

Egy nap a szegény a fiú megunt a csóróságot és úgy döntött, hogy elmegy szerencsét próbálni. Ment, ment mendegélt, amíg egy gyárhoz nem ért. Gondolta, bemegy Sárkányhoz állásinterjúra. Sárkánynak nagyon ronda kiguvadt szemei voltak, és 3 jó, 3 rossz feje. Úgy lehetett megkülönböztetni, hogy melyik a rossz, illetve melyik a jó feje, hogy a rossz fejeken punkosra be volt lőve a sérója, a jó fejeken pedig két oldalt fésülve, akár a jó kisfiúknak. Szegény fiú, hívjuk csak Csóró Jánosnak, nem tudta ezt és sajnos Sárkány rossz fejait választotta.

Sárkány gorombán megkérdezte: - Mégis milyen állásra gondoltál fiam? - a szegény fiú csak töprengett, de semmi nem jutott eszébe.

- Hát mit tudna felajánlani? - majd egyszerűen visszakérdezett.

- Itt a gyárban, ha haragos vagyok, bizony nagyon hamar tűz keletkezik. Aztán a 107-est hiába hívjuk, megkérdezik milyen bűntény történt, én meg mivel ezt nem értem, inkább leteszem a telefont. – Csóró János tekergetni kezdte a fejét ellentmondóan, ami Sárkánynak fel is tűnt.

- Valami talán nem tetszik, fiam?

- Hát először is, hogy tudatlan. - kezdi magyarázni a fiú.

A sárkány nagyon nagy haragra gerjedt, és azonnal tüzet okádott Csóró Jánosra. Szerencsére a fiú, mivel elég magányos volt számítógépes játék nélkül, ezért otthon, ő élőben szokta egyedül előadni a vetődéseket, támadásokat, ezért mikor a sárkány tűz formájában kinyilatkoztatta, hogy nemkívánatos személy, egy egyszerű guruló átfordulással ki tudta kerülni a gyilkos lehelet.

A szerencsétlenség, hogy tűz ütött ki. Viszont ezt egy egyszerű poroltóval el lehetett oltani.

- Miért vagyok tudatlan? - majd a sárkány, miután a veszély elhárult, kicsit nyugodtabb hangnemre tért át.

Csóró János nem mondom, hogy nem ijedt meg, de inkább az villant át az agyán, hogy sok férfi mégis miért tart magánál otthon házisárkányt? Hiszen csak a gond lehet vele.

- Uram, először is a tűzoltóság száma nem 107, hanem 105. Másodszor pedig, ha szabad ezt mondanom, Önben van a hiba.

Sárkány próbálja visszafogni magát, ugyanis érdekelni kezdte, hogy a fiú mit akar mondani számára. Ezért a 3 jó fejét fordította Csóró János felé.

- Ezt mégis hogyan értem? - szolid hangon kérdezte.

- Hát úgy, hogy Önnek alapvető konfliktuskezelési problémái vannak, illetve hogy nem bírja a kritikát. Mesélje el nekem az utolsó 3 esetet, amikor tűzzel próbálta orvosolni a gondokat, de az előbbi most ne vegyük figyelembe!

- Hát... - Sárkány próbál visszaemlékezni. – Egyszer az egyik dolgozó azt mondta, hogy sok a fejem és én nagyon mérges lettem.

- És mit csinált?

- Ráfújtam úgy, hogy leégett egy egész iroda.

- Na, ugye! És még milyen eset volt?

- Hát, egyszer az egyik dolgozó azt mondta, hogy kevés a fizetés azért, hogy ők mindennap bábszínházat játszanak nekem.

- És mit csinált?

- Ráfújtam akkorát, hogy leégett egy egész részleg.

- Na, ugye!

És mi volt a 3. eset?

- Hát, egyszer az egyik dolgozó azt mondta, hogy gagyin fújok tüzet, mert az ő egyik ismerőse olyan tüzet okád, mint az olimpiai láng, sosem alszik el.

- Na és vajon erre mit csinált?

- Akkora tüzet, hogy leégett az egész gyár.

- Na, ugye! - Nem szabad mindent sértésnek felvenni, az ember, bocsánat az ön esetében a sárkány tanul a negatív kritikákból, el kell fogadnia őket, és erősödni általuk. Nem az a megoldás, hogy tüzet okád boldog s boldogtalanra. Próbáljon meg uralkodni az indulatain.

- Én erre eddig nem is gondoltam. - csillan fel a szeme Sárkánynak. - Fiam, megtaláltam neked a megfelelő állást. Te segítesz nekem abban, hogy mostantól miként viselkedjek az emberekkel.

Csóró János elfogadta a munkát, jól meggazdagodott, hiszen mint kiderült, a sárkány nem csak hirtelen haragú volt, de nem értette a non-verbális kommunikáció jeleit sem. Csóró János, illetve már Gazdag János, azóta is ott dolgozik nála pszichológusként.

Vége